

10/15

10/2015

GB 2015-16

HUMAN RIGHTS EDUCATION IN SOCIAL SCIENCES

(Multilingual)

Edited By
Dr. S. S. Rane
Mr. D. D. Kinge

Published By

Jawahar Educational Institute

SYSTEM CERT...

INDEX

Sr. No.	Title	Author	Pg. No.
1	SOCIAL STUDIES, LANGUAGES AND HUMAN RIGHTS	DR. S.S. RANE	01-03
2	HUMAN RIGHTS AND HIGHER EDUCATION IN INDIA	Dr. T. V. MUNDE	04-10
3	A HUMAN RIGHTS EDUCATION IN INDIAN SCHOOLS: CURRICULUM DEVELOPMENT	MR. DAYANAND OVHAL	11-16
4	मानवी हक्क आणि शिक्षण व्यवस्था	डॉ. शोभा टी. चौधरी	17-20
5	मानवी अधिकार आणि शिक्षण	प्रा. वृषाली कोल्हे	21-24
6	मानवी हक्क शिक्षण	डॉ. प्रमोद आ. अहिरे	25-27
7	शालेय शिक्षणात मानव अधिकाराचे महत्त्व	प्रा. देविदास मा. दरेगांवे प्रा. शंकर वसतकार	28-30
8	HUMAN RIGHTS AND TERRORISM	PROF. TUKARAM P. MORE	31-38
9	QUESTIONS OF HUMAN RIGHTS IN COUNTER INSURGENCY OPERATIONS	Dr. J A KHAN	39-41
10	भारतातील दहशतवाद व मानवाधिकाराच्या समस्या	प्रा. ताराचंद एम. सावसाकडे	42-48
11	'कोर्ट मार्शल' मानवाधिकार हनन की सटीक अभिव्यक्ति	प्रा. देवेंद्र नारायण बोंडे	49-51
12	मानवी हक्क आणि सामाजिकता एक दृष्टीक्षेप	प्रा. श्रेया चौधरी	52-55
13	मानवाधिकार आणि बालकामगारांचा प्रश्न	प्रा. गजानन ब. घायाळ	56-59
14	सत्यशोधकी मानवाधिकाराचा लढा	राठोड मुरलीधर संपतराव	60-62
15	जागतिकीकरण आणि मानवी हक्क	प्रा. डॉ. सुनील सं. मायी	63-65
16	POOR CONDITION OF HUMAN RIGHTS OF WOMEN IN INDIAN ENGLISH FICTION	DR. GANESH S.CHAVAN	66-69
17	मानवाधिकार शिक्षा और महिलाए	डॉ. सुधीर एन. शर्मा	70-72

मानवाधिकार आणि बालकामगारांचा प्रश्न

प्रा. गजानन ब. घायाळ

कला व विज्ञान महिला महाविद्यालय, मेहकर

मो. न. ९८८१८८७३८७

मानवाधिकार ही संकल्पना मानवी इतिहास पूर्वकाळापासून अप्रत्यक्षरित्या चालत आलेली आहे. पाश्चिमात्य राजकिय विचारवंतानुसार मॅगनाकार्टा दस्तावेज हे मानवाधिकारांना स्पष्ट करणारे ठरले आणि त्यानंतरच राजेशाही शासन व्यवस्थेचा पर्याय म्हणून लोकशाही शासनव्यवस्था अस्तीत्वात आली. लोकशाही शासनव्यवस्था असलेला समाज हा लोकशाही समाज म्हणून प्रस्थापित झाला. या लोकशाही समाजाने मानवाधिकाराला अन्य समाजापेक्षा अधिक स्विकृत केले व क्रियान्वीत केले. अन्य समाजाशी व्यवहार करतांना या मानवाधिकाराचा उपयोग हा लोकशाही समाज करू लागला. लोकशाही असलेले राज्य व लोकशाही नसलेली राज्य असे राज्यांचे वर्गीकरण केल्यास २० व्या शतकाच्या अखेरीस लोकशाही असलेल्या राज्यांनी संयुक्त राष्ट्रसंघाने १० डिसेंबर १९४८ ला आत्मसात केलेल्या मानवाधिकारचा समावेश आपल्या संविधानात केलेला आढळतो. पृथ्वीच्या ज्या भूभागवर मानवाधिकार लागू पडलेले नाहीत तेथे मानवाधिकार हे ध्येय व उद्दिष्ट्ये २१ व्या शतकात मानवाधिकार आयोगाने निश्चित केले आणि लागू केले.

२० व्या शतकाच्या अंतिम दशकात विज्ञान व तंत्रज्ञान संशोधनामुळे जी नवनविन दालने उघडण्यात आली ती नविन दालने २१ व्या शतकात मानवाधिकारात नविन आयामांची भर निश्चिपणे टाकेल. संयुक्त राष्ट्रसंघाने व मानवाधिकार लागू करण्यासाठी प्रयत्नशिल असलेल्या विकसीत देशांनी मानवाधिकार व गरिबी याची सांगड घातली. गरिबीचे उच्चाटन म्हणजेच मानवाधिकारांना व्यवहारात क्रियान्वित करणे हे सुत्र त्यांनी मानले व भौतिक विकास हे साधन मानले हो भौतिक विकास प्राप्त केलेल्या राज्य मानवाधिकाराची होत असलेली पायमल्ली असे स्पष्ट करते की, भौतिक विकासातून मानवाधिकाराला व्यवहारिक बनविणे शक्य झालेले नाही. म्हणून २० व्या शतकाच्या अखेरच्या दशकाला आर्थिक प्रगती ऐवजी व्यक्ती व राष्ट्रना विकासाची समान संधी हे अधिकार मानवाधिकारात समाविष्ट केले तरच २१ व्या शतकात जे विज्ञान व तंत्रज्ञान मानवी कल्याणासाठी उपयोगात आणले जाईल व त्याद्वारे मानवाधिकाराचे क्रियान्वयन अधिक मोठ्या प्रमाणात, मोठ्या क्षेत्रात यशस्वीपणे लागूकरता येईल.

२१ व्या शतकात अणुविज्ञान हे अत्यंत क्रान्तीकारी ठरलेले आहे. आज अणु विज्ञानाचा उपयोग कृषिक्षेत्र, वैज्ञानिक क्षेत्र, वाहतुक, कॉम्प्युटर इ. क्षेत्रात यशस्वीपणे केली जात आहे. परिणामस्वरूप राज्या राज्यातील अर्थात राष्ट्रीय समाजामधील अंतर कमी कमी होत आहे. भौतिक विकास साधण्यासाठी नविन संशोधनाने नॅनोसायन्स व नॅनो टेक्नॉलॉजीची दालने उघडलेले आहेत. नॅनो टेक्नॉलॉजीमध्ये तिसरी औद्योगिक क्रांती उघडण्याची क्षमता आहे. भारत, अमेरिका जपान व युरोपियन युनियनने नॅनो टेक्नॉलॉजीच्या क्षेत्रात संशोधनाला

शोषणग्रस्त व अन्यायपूर्ण वातावरणात जीवन व्यतीत करणाऱ्या लहान बालकांचा वनवास संपल्याचे मात्र प्रत्ययास येत नाही. मानवी अधिकारांच्या संरक्षणासंबंधी राष्ट्रीय मानव अधिकार आयोग आणि राज्य स्तरावर घटक राज्यांमध्ये राज्य मानव अधिकार आयोग स्थापन झाले आहे. राष्ट्रीय मानव अधिकार आयोगाची स्थापना १२ ऑक्टोबर १९९३ च्या अंतर्गत करण्यात आली. मानवी अधिकारांचे संरक्षण आणि संवर्धन राष्ट्रीय मानव अधिकार आयोगाच्या कार्याचा एक मुख्य विषय राहिला आहे. भारतामध्ये ४० कोटीहून अधिक बालक आहेत आणि ही बालके निश्चित राष्ट्राची सर्वात मोठी संपत्ती आहे. बालकांच्या अधिकारांना मान्यता देताना आणि त्यांच्या प्रती आपल्या दायित्वाचा उल्लेख करून भारतीय संविधानामध्ये सर्व प्रथम त्यांच्या अधिकारांचे संरक्षण केल्या गेले आहे २१ व्या शतकात भारतामध्ये बालअधिकारांच्या संदर्भात असलेली स्थिती पुढील मुद्याच्या आधारे स्पष्ट करता येईल.

- १) बालकांच्या प्रती लैंगिक हिंसेच्या संबंधामध्ये प्रचार माध्यमांसाठी संहिता :- बालकांच्या प्रती लैंगिक हिंसेच्या विषयावर एक सुसंगत, संवेदनशील तसेच प्रभावी स्वरूपामध्ये बालकांच्या अधिकार आणि हिताला अनुसरून असेल अशी संहिता प्रचार माध्यमांसाठी राष्ट्रीय मानव अधिकार आयोग आणि प्रचार भारतीने युनीसेफच्या समर्थनावरून संयुक्त स्वरूपात तयार केली आहे. संहितेचा मुख्य उद्देश प्रचार माध्यमांच्या कर्मचाऱ्यांना लैंगिक हिंसेच्या प्रती बालक अधिकारांचे रक्षण करण्यामध्ये मदत करण्याचा आहे.
- २) सरकारी कर्मचाऱ्यांद्वारा बालकांच्या रोजगारीला थांबविण्यासाठी सेवानियमांचे संशोधन :- सरकारी कर्मचाऱ्यांद्वारा १४ वर्षांच्या आतील बालकांच्या रोजगारीला थांबविण्यासाठी राष्ट्रीय मानव अधिकार आयोगाने केंद्रीय आणि राज्यसरकाच्या कर्मचाऱ्यांच्या वर्तणुकीला संचालित करणाऱ्या संबंध सेवानियमाना संशोधित करण्यासंबंधी शिफारस केली होती. त्याला अनुसरून प्रशिक्षण विभाग, भारत सरकारने ऑक्टोबर १९९९ मध्ये केंद्रीय नागरी सेवा नियम, १९६४ मध्ये तसेच फेब्रुवारी २००० मध्ये अखिल भारतीय सेवा नियम १९६८ मध्ये संशोधन केल्या गेले. केंद्र सरकारने संशोधित नियमांना योग्य कार्यवाहीसाठी सर्व राज्यांना पाठविले होते फक्त मणीपूर राज्य सोडून सर्व राज्य शासनाने आपल्या कर्मचाऱ्यांच्या वर्तणुक नियमांमध्ये अपेक्षित संशोधन केले आहे.
- ३) बालश्रम पध्दत :- भारतामध्ये बिहार राज्यात बालश्रमाची वाईट परिस्थिती निर्माण झालेली आहे. त्यामध्ये जोखीम आणि गैरजोखीम व्यवसाय किंवा प्रक्रिया अशा दोन्हीमध्ये बालक कार्यरत असल्याचे निदर्शनास आले आहे.

निष्कर्ष :-

बालश्रमला समाप्त करण्यासाठी गैरसरकारी संघटनांबरेबर राष्ट्रीय मानव अधिकार आयोगाने केलेल्या काही प्रयत्नांना यश मिळाले आणि देशाच्या जास्तीत जास्त भागांमध्ये ही विनाशकारी प्रथा अजूनही सुरु आहे. बालश्रमाच्या संबंध विषयाला बाल अधिकारांच्या परिप्रेक्षाच्या दृष्टीने पाहिले पाहिले त्यासाठी अनुच्छेद २१, ३९ (च) आणि ४५ च्या बरोबर संविधानाचे अनुच्छेद २४ तसेच बालअधिकार अभिनियम १९८९ च्या उपबंधाना पुढे आणणे आवश्यक आहे. अधिनियम १९६७ ची प्रभावी अंमलबजावणी करण्यासाठी त्याच्या कार्यान्वयात सहभागी असलेल्या जिल्हाधिकारी पोलीस, गैरसरकारी संघटन आणि अन्य स्थानिक कार्यकर्त्यांना सुध्दा संवेदनशील बनविले

मि. 2016

ISBN -978-81-922212-7-4

Human Rights Education in Social Sciences

आधि शिक्षण देणे गरजेचे आहे. महिला आणि बालकांच्या देहव्यापाराच्या समस्येला अवगत करण्यासाठी आणि विभिन्न दावेदारामध्ये जागृकता निर्माण करण्याच्या उद्देशाने न्यायिक अधिकारी, पोलीस आणि सरकारी अधिकाऱ्यांसाठी प्रशिक्षण कार्यक्रमाचे आयोजन केले पाहिजे. बालविवाहाच्या समस्येला निवारण्यासाठी लोकांना संवेदनशील बनविण्यासाठी तसेच त्यांना या विषयावर शिकवण देण्यासाठी देशभरातील प्रिंट आणि इलेक्ट्रॉनिक मिडीयाच्या माध्यमातून व्यापक सतरावर जागृती केली जावी.

संदर्भ :-

- १) U.N. gupta, human rights
- २) D. vijapayi and R. nataajan, technology and development
- ३) Journal of the Institute o human right science, Technology and human rights
vol vi no Dec.२००८
- ४) Year Book Times of India

Co - Ordinator IQAC
Arts & Science Mahila Mahavidyalaya
Mehkar, Dist. Buldana